

VIOLÈNCIA DE GÈNERE I DOMÈSTICA

Estadística Pública

Curs: 2016-17

Judit Domènech

Sergi Sevilla

Julia Pizarro

Ignacio Revollo

Índex

1. Introducció.....	4
2. Què és?	5
2.1 Diferències entre violència de gènere i violència domèstica:	9
2.2 Què és el primer que ha de fer una víctima?	9
3. Evolució.....	10
4. Agressors.	14
4.1 Violència de gènere:.....	14
4.2 Violència domèstica:	15
4.3. Sentències legals.....	16
4.4 Mesures de prevenció.....	18
5. Víctimes.....	20
5.1 Violència de gènere:.....	20
5.2 Violència domèstica:	21
6. Relació agressor-víctima:	22
7. Conclusió.....	24

1. Introducció.

Tant la violència de gènere com la violència domèstica son dos tipus de violència tan físiques com psicològiques que estan a l'ordre del dia a la societat actual. Són moltes les persones que pateixen actualment alguna de les dues i aquest es un dels motius pels quals s'ha decidit fer el treball sobre aquest tema, més enllà de la curiositat individual de cadascun dels membres del grup.

Els principals objectius abans de començar el treball són dos: conèixer més a fons aquests tipus de violència, conèixer la situació actual d'aquestes i quina ha estat la seva evolució durant ens últims anys a l'àmbit nacional.

Per tal d'assolir els objectius, es realitzarà un ampli desenvolupament teòric i bibliogràfic per tal de conèixer les diferències entre els dos tipus de violència, conèixer els perfils de les víctimes i dels agressors. Tot aquest procés bibliogràfic estarà acompanyat de dades obtingudes a pàgines oficials com poden ser l'INE o l'IDESCAT per tal d'obtenir l'evolució real d'aquests tipus de violència durant els últims anys.

El treball es tancarà mitjançant les conclusions personals a les què s'han arribat contrastant el coneixement teòric que s'ha anat adquirint durant el desenvolupament del treball, amb la situació actual d'aquests tipus de violència obtingudes un cop finalitzat el anàlisi de les dades obtingudes . En aquesta darrera part, es provarà de fer una síntesi de totes dues coses i contrastar-la amb allò que s'havia determinat com a objectius i la sensació personal al final de la realització del treball.

2. Què és?

La violència de gènere és un tipus de violència física o psicològica exercida contra una persona sobre la base del seu sexe o gènere, que té com a resultat un dany o sofriment físic, sexual, o psicològic, així com l'amenaça, la coacció o la privació arbitrària de la llibertat, que impacta de manera negativa la seva identitat i benestar social. Altres formes d'aquesta violència inclouen la violència a través del llenguatge verbal i no verbal, l'assetjament laboral, l'assetjament sexual i l'homofòbia.

Segons els danys soferts per les víctimes, la violència de gènere es podria classificar en:

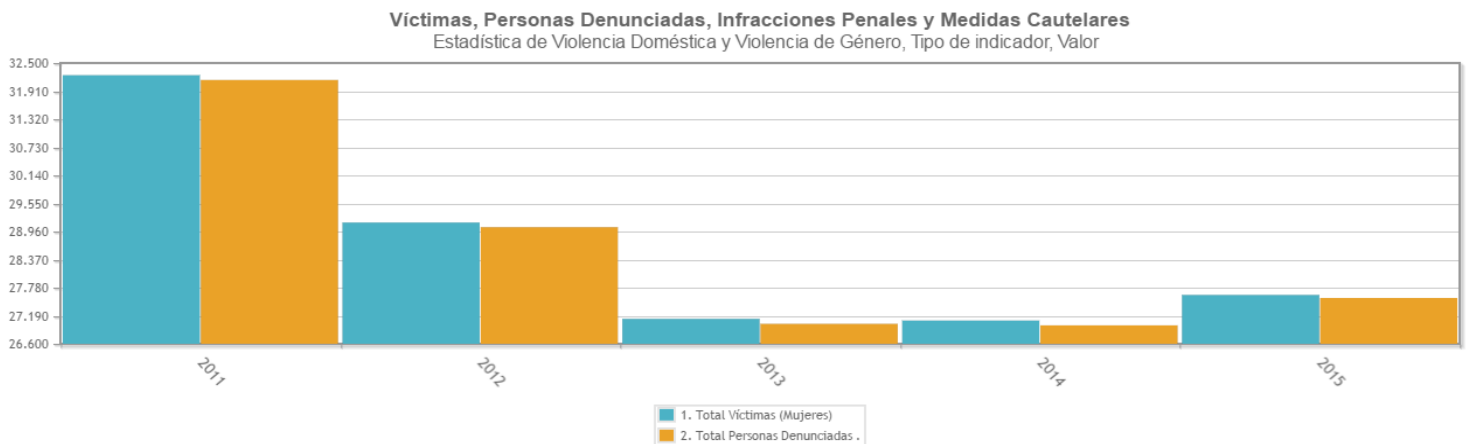
- Física. La violència física és aquella que pot ser percebuda objectivament per uns altres, que més habitualment deixa petjades externes. Es refereix a empentes, mossegades, puntades, cops de puny, etc; causats amb les mans o algun objecte o arma. És la més visible, i per tant facilita la presa de consciència de la víctima, però també ha suposat que sigui la més comunament reconeguda social i jurídicament, en relació fonamentalment amb la violència psicològica.

- Psicològica. La violència psíquica apareix inevitablement sempre que hi ha un altre tipus de violència. Suposa amenaces, insults, humiliacions, menyspreu cap a la pròpia dona, les seves opinions... Implica una manipulació en la qual fins i tot la indiferència o el silenci provoquen en ella sentiments de culpa i indefensió, incrementant el control i la dominació de l'agressor sobre la víctima, que és l'objectiu últim de la violència de gènere.

- Econòmica. Es tractaria de la violència "econòmica", en la qual l'agressor fa el possible per controlar l'accés de la víctima als diners, tant per impedir-la treballar de forma remunerada, com per obligar-la a lliurar-li els seus ingressos, fent ell ús exclusiu dels mateixos (arribant en molts casos a deixar l'agressor la seva ocupació i gastar el sou de la víctima de forma irresponsable obligant a aquesta a sol·licitar ajuda econòmica a familiars o serveis socials).

- Social. També és habitual la violència "social", en la qual l'agressor limita els contactes socials i familiars de la seva parella, aïllant-la del seu entorn i limitant així un suport social importantíssim en aquests casos.

-Sexual. “S'exerceix mitjançant pressions físiques o psíquiques que pretenen imposar una relació sexual no desitjada mitjançant coacció, intimidació o indefensió”. Encara que podria incloure's dins del terme de violència física, es distingeix d'aquella que l'objecte és la llibertat sexual de la dona, no tant la seva integritat física. Fins a no fa molt, la legislació i els jutges no consideraven aquest tipus d'agressions com a tals, si es produïen dins del matrimoni.

Amb aquest gràfic podem veure el total de dones víctimes de violència de gènere on podem veure un gran descens en els darrers anys , fet que va millorant i normalitzat la situació fins l'any 2015 que ha tornat a pujar el nivell de víctimes, degut a que s'han trobat amb que per moltes persones els hi semblava normals algunes actituds que tenen certes persones i que realment l'únic que estan fent es cometre un delictes. Aquesta normalització de la violència ha fet que aquests anys la tendència sigui que segueixin pujant les víctimes, tot i que hi apliquem cada vegada mes mesures.

Per altre banda, tenim les barres taronges, aquestes representen al total de denúncies realitzades, el fet mes destacable de tots es que durant tots els anys sempre hi han víctimes que no acaben denuncien als seus agressors, fet que acaba sent preocupant perquè dona ha pensar que per la víctima era una situació normal el que estava vivint.

En quant a la violència domèstica és un concepte utilitzat per referir-se a «la violència exercida en el terreny de la convivència familiar o assimilada, per part d'un dels membres contra uns altres, contra algun dels altres o contra tots ells». Comprèn tots aquells actes violents, des de l'ocupació de la força física, fins a la

fustigació, l'assetjament, o la intimidació, que es produeixen en el si d'una llar, i que perpetra almenys un membre de la família contra algun altre familiar. Tenim diversos tipus de violències domèstiques:

- **Violència domèstica contra el company o la companya sentimental**

Per a referir-se a la violència domèstica per part dels seus companys o companyes sentimentals hi ha expressions com violència sexista, violència masclista, violència feminista, violència contra els homes, violència contra les dones, o violència de gènere. Aquest darrer terme és el preferit per grups i associacions feministes, i és també utilitzat per la legislació espanyola en la Llei Orgànica de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere, mentre que en la normativa catalana s'usa més el terme violència masclista.

- **Violència domèstica contra els infants**

La violència domèstica contra els infants és la violència, sexual, física o emocional, o maltractament a menors realitzada per membres de la seva família. Pot incloure maltractament físic o sexual, maltractament emocional o abandonament físic (sostre, alimentació, vestit, higiene, educació, vigilància i protecció front a perills) o emocional.

- **Violència domèstica contra els pares o avis**

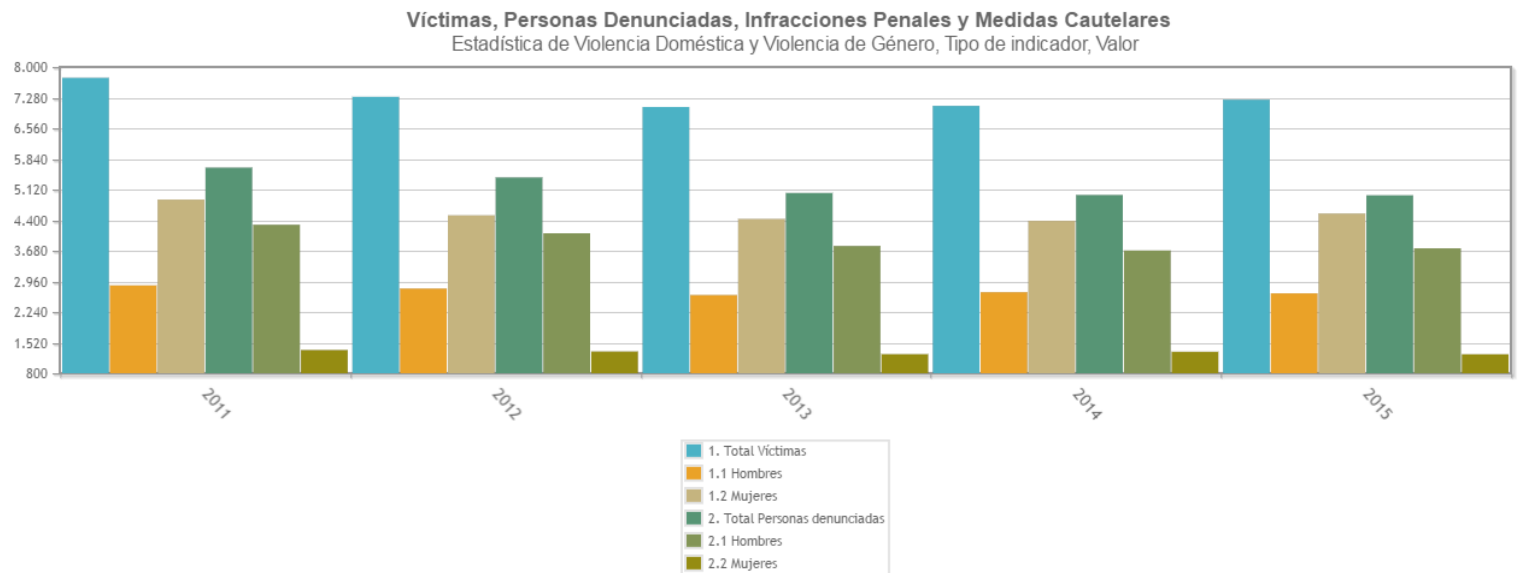
La violència domèstica contra els pares o avis és la violència o maltractament cap a una persona major del propi àmbit familiar, sovint una persona gran, per acció o omissió, que li provoca un dany físic o psicològic i sol ser causa de lesions, malalties, pèrdues de productivitat, aïllament i desesperació.

- **Violència domèstica contra familiars discapacitats**

La violència domèstica contra familiars discapacitats és la violència o maltractament a discapacitats que provoca un dany físic o psicològic per part de familiars.

- **Violència domèstica contra familiars dependents**

La violència domèstica contra familiars dependents és el maltractament o violència, per acció o omissió, envers una persona dependent perquè és un membre de la seva família nuclear, especialment en el cas que tingui un rol de cuidador, que li provoca un dany puntual o continuat, per acció o omissió, físic o psicològic. Aquestes situacions afecten persones que a causa de llur més gran

vulnerabilitat es troben en una posició de dependència que els situa en una situació de més gran risc en relació amb el maltractament.

En aquest gràfic podem observar 5 tipus de dades per any, de les quals les barres que són de color blau representen al total de víctimes que han patit violència domèstica, que veiem que mes o menys es regular durant tots els anys. Després podem veure les barres taronges que representen els homes que han sigut víctimes on també veiem com mes o menys es manté durant tots els anys, sense apreciar grans canvis. La següent és la barra verd fosc que ens indica el total de persones denunciades durant aquests anys, on tornem a tenir menys denúncies que víctimes. I les dues últimes barres de color verd, ens indiquen els homes i les dones que han sigut denunciats, on veiem que pràcticament les dones reben poques denúncies en relació amb els homes que són víctimes, respecte de les dones que denuncien al homes agressors.

2.1 Diferències entre violència de gènere i violència domèstica:

DIFERÈNCIES	VIOLÈNCIA DE GÈNERE	VIOLÈNCIA DOMÈSTICA
VÍCTIMA	Dona que sofreix violència física o psicològica per part de la seva cònyugue o excònyugue. No és necessari que hagi existit convivència. (Hi ha o hagut una relació d'afectiva).	Qualsevol persona integrant del mateix nucli familiar que l'agressor. Home que sofreix violència per la seva cònyugue, excònyugue, pels seus pares o els seus fills. O dona que sofreix violència pels seus pares o els seus fills.
AGRESSOR	Sempre ha de ser un home.	Qualsevol persona integrant del mateix nucli familiar
DURADA	Una sola acció és suficient, no requereix habitualidad.	Requereix habitualidad, diverses accions durant cert temps.
AFECTA	A la vida, integritat física, moral, psicològica, aspectes fonamentals de la dona.	Integritat moral de les víctimes. I a l'Àmbit familiar normal, pacífic i de convivència.

Hi han dos casos excepcionals a l'hora de considerar una violència de gènere i domèstica:

- Moltes persones decideixen llogar habitacions i compartir pis, si es produís una agressió entre persones que estan convivint pel simple fet de compartir despeses, no es consideraria violència domèstica.
- Igual que no s'entén per violència de gènere, aquella que és exercida entre persones que es veuen de manera esporàdiques. S'exigeix que la relació sigui estable, que hi hagi una permanència, per ser considerada violència de gènere.

2.2 Què és el primer que ha de fer una víctima?

1. Acudir als serveis sanitaris: ja que son els que donaran trasllat del part mèdic al Jutjat de Guàrdia.
2. Sol·licitar assistència policial: abans o després de l'assistència mèdica. Per a això, haurà de posar-se en contacte amb el 062 (Guàrdia Civil) o

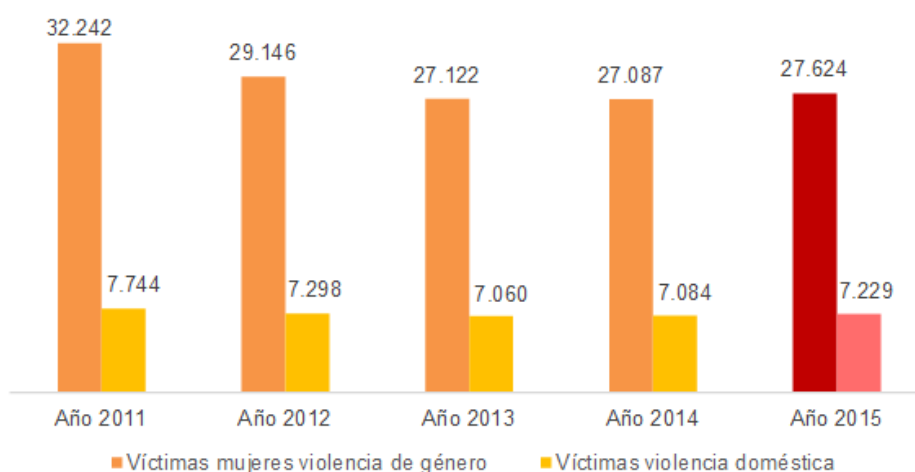
amb el 091. També podran acudir als serveis específics: Servei d'Atenció a la Dona (Comissària de Polícies), Equip de Dones i Menors (Guàrdia Civil) i Servei d'Atenció a les Víctimes de la Violència Domèstica (Policia Municipal).

3. Oficines d'Atenció i/o Assistència a la Víctima: on obtindran informació, assistència, suport, coordinació entre les institucions implicades (Jutjats, Fiscals, ...), actuacions administratives i formació.
4. Serveis Socials: Tramitació per poder sol·licitar la Renda Activa o qualsevol ajuda social que es pogués reconèixer a les víctimes de violència de gènere.
5. A més des de 2007, les dones víctimes de la violència de gènere compten amb un altre servei: la trucada al telèfon 016, un servei telefònic d'informació i assessorament jurídic en matèria de violència de gènere. I si estàs en perill, o creïs que estàs en perill, pots cridar a aquest telèfon i ells et derivaran la teva trucada al 112 de la teva autonomia.

3. Evolució.

A la següent gràfica es pot veure de forma general l'evolució de la violència de gènere i domèstica a Espanya.

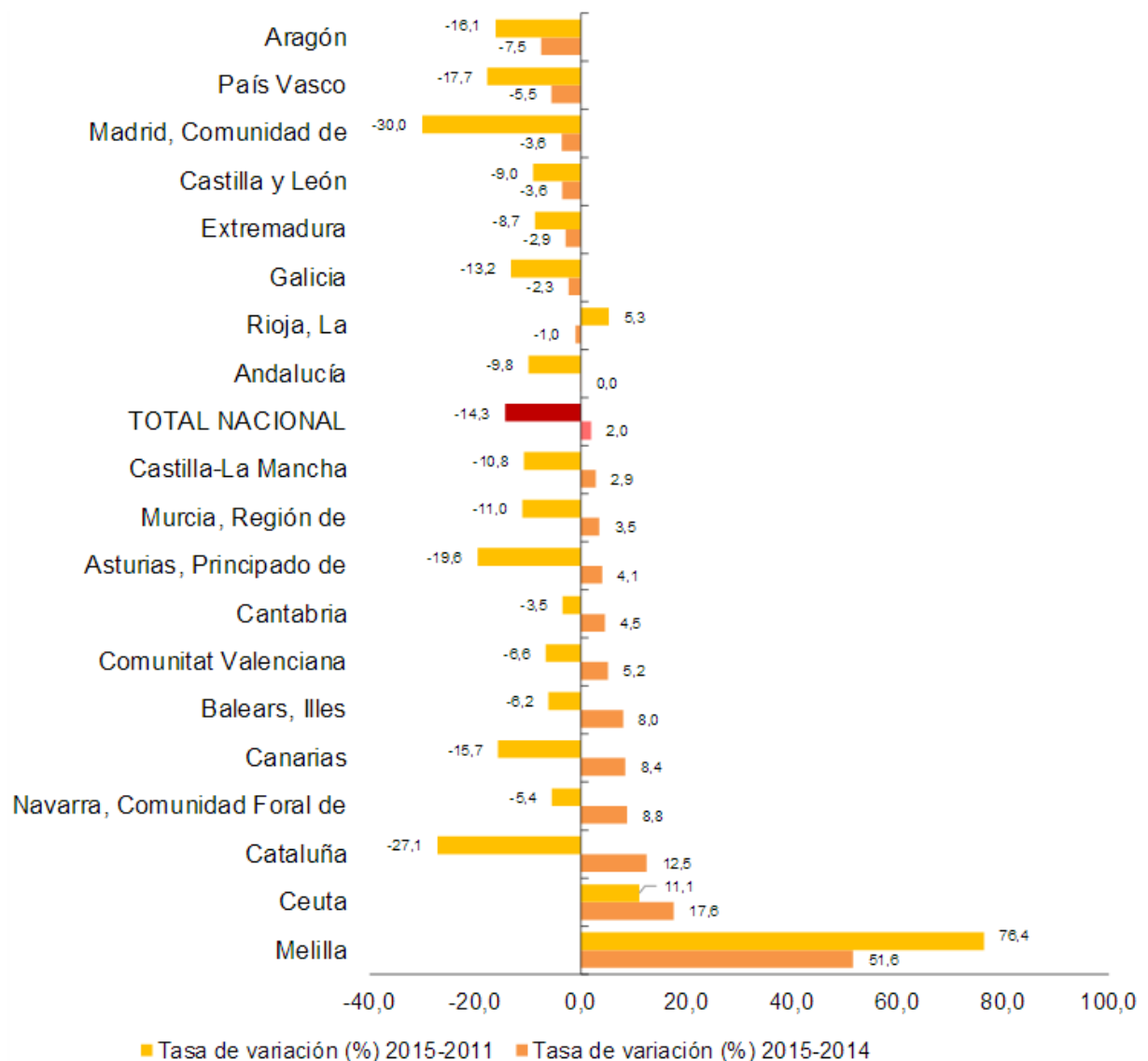
Evolución de víctimas (con orden de protección o medidas cautelares) de violencia de género y violencia doméstica

En tots dos casos hi ha hagut un descens des de l'any 2011. En el cas de la violència de gènere, s'ha produït un descens d'un -14,3% i referent a la violència domèstica un -6,7%.

A continuació s'analitzaran les tasses de variació dels anys 2011-2015 i del 2014-2015 de la violència de gènere (estudi fet a dones de més de 14 anys) a diferents comunitats autònomes:

Tasa de variación (%) de víctimas de violencia de género (con orden de protección o medidas cautelares) sobre los años 2014 y 2011

Generalment es veu una disminució de la violència en moltes comunitats autònomes si es mira des de l'any 2011 (com es pot comprovar al total nacional, amb un -14,3). Cal destacar les tasses de la Comunitat de Madrid (-30,0%), de Catalunya (-27,1) i del principat d'Astúries (-19,6%). Excepcionalment, a Ceuta i

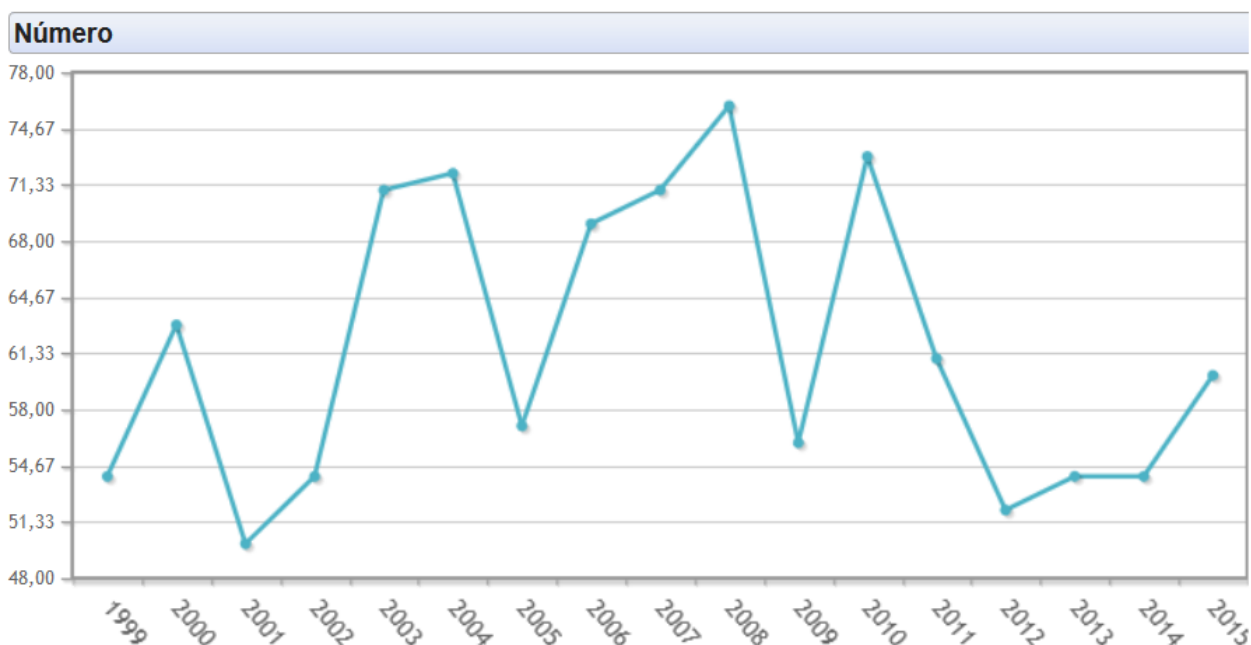
Melilla la taxa de variació és positiva, 11,1% i 76,4% respectivament. Dades extremes en el cas de Melilla.

En canvi, la taxa de variació dels anys 2015-2014 és en general petita tot i que en moltes comunitats autònomes positiva. Cal destacar les comunitats de Navarra i Catalunya on les taxes de variació són de 8,8% i 12,5%, respectivament. D'un any per l'altre, a Ceuta, es donen un 17,6% més de casos de violència de gènere. Taxa encara més elevada a Melilla, amb un 51,6%.

En termes generals, les majors taxes de víctimes es registren a Melilla, Andalusia i la Comunitat Valenciana. Les menors taxes són al País Basc, Andalusia i Galicia.

En aquest s'observa un canvi, sobretot si ho comparem amb l'any 2011. El canvi sembla ser que ha estat bo, ha disminuït en molts llocs. Però si ampliem el context temporal i es miren les dades d'anys anteriors s'observen més comportaments.

En aquesta gràfica és reflecteix els nombre de víctimes mortals per violència de gènere per períodes.

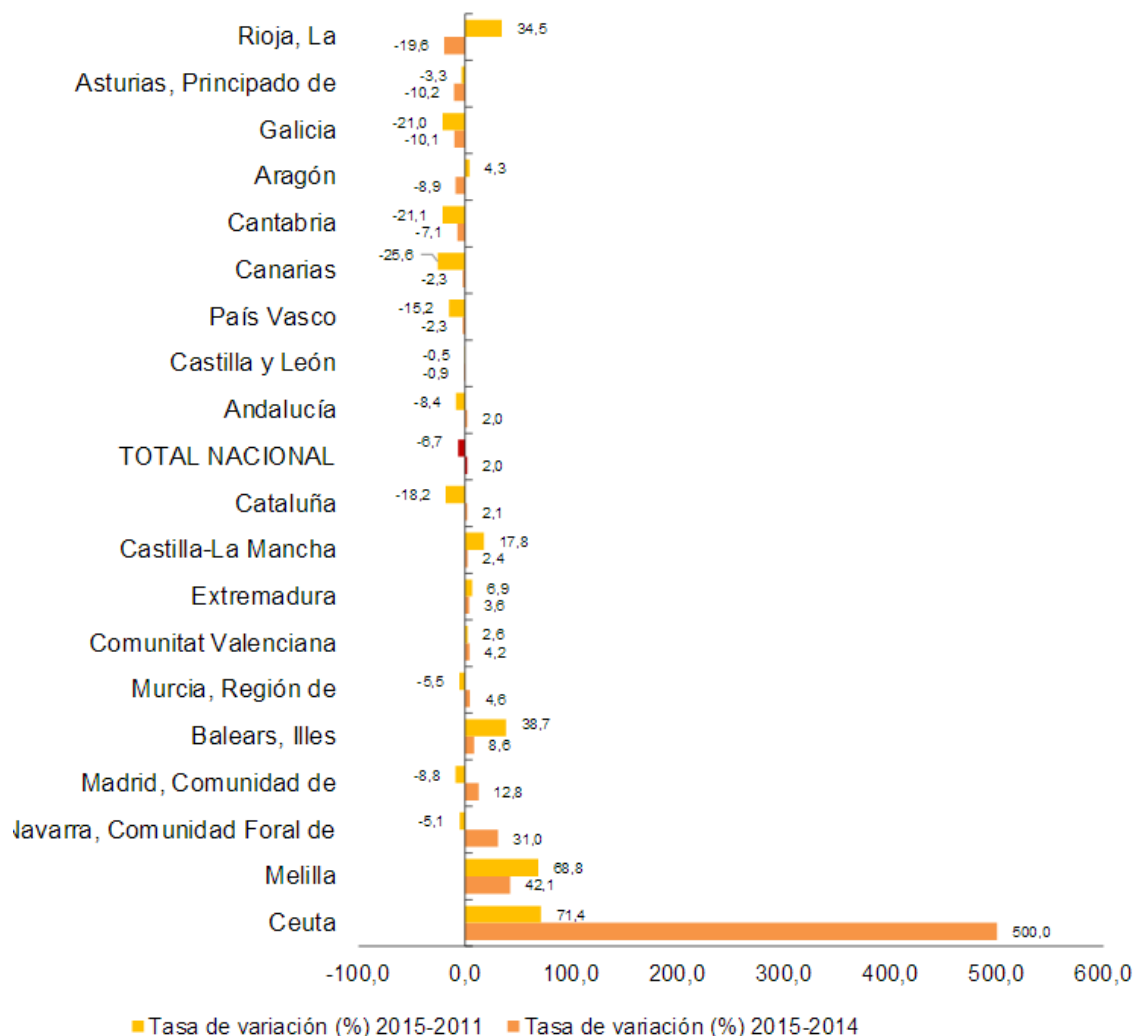
S'observa quelcom semblant a la gràfica anterior. De 2011 a 2015 hi ha un descens de morts causades per aquest tipus de violència, mentre que al 2014 hi ha una remuntada. Les dades dels anys anteriors presenten una gran variació

tot i que es pot apreciar que del 1999 al 2002 la situació era millor que la de més entrada al nou segle (exceptuant anys com els de 2005 i 2009, on les morts van disminuir sorprenentment si ho comparem amb les tendències que s'estaven donant).

Falten dades dels anys posteriors al 2015 per veure si a partir del 2012 realment es comencen a donar menys morts o si simplement els números tornen a disparar-se com va passar al 2005-2006 i al 2009-2010.

Amb la següent gràfica s'estudia la variància donada en els anys 2011-2015 i 2014-2015 però en el cas de la violència domèstica.

Tasas de variación (%) de víctimas de violencia doméstica (con orden de protección medidas cautelares) sobre los años 2014 y 2011

Les tasses (per cada 1 000 habitants de víctimes inscrites de violència domèstica) més elevades en el cas dels homes es van registrar a les ciutats autònomes de Ceuta, La Rioja i la Comunitat Valenciana (0,2 a totes elles).

En el cas de les dones, les majors tasses es van donar a les ciutats autònomes de Melilla (0,5), Ceuta (0,4) i a La Rioja (0,3). No s'observa molta variació ni de l'any 2011 al 2015 ni del 2014 al 2015, excepte en el cas de Ceuta i Melilla.

Es pot concloure que en el cas de la violència de gènere sembla ser que hi ha un comportament de millora a les dades, si més no, la variació és més elevada i fa que en moltes comunitats autònomes la situació millori. Pel que sembla ser, la violència és un problema més difícil d'atenuar a la nostra societat. Ja sigui per les mesures que s'han imposat que no semblen ser efectives o perquè en aquest context, la relació entre la víctima i l'agressor en un àmbit domèstic és molt més "propera" o en mots casos la víctima se sent obligada o tancada en aquesta relació, això complica la finalització de l'abús. Les mesures de que institucions o terceres persones poden imposar són escasses, doncs el nivell d'implicació que tenen és poc en situacions que deixen tantes seqüeles a la víctima.

4. Agressors.

4.1 Violència de gènere:

Persones denunciades (ordre de protecció o mesures cautelars) per grups d'edat:

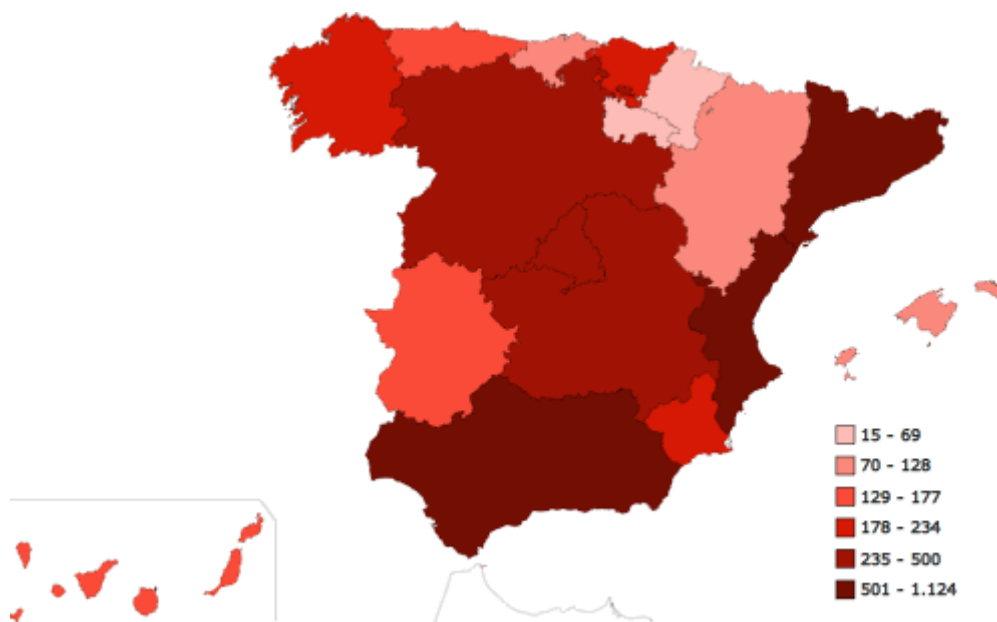
	Total	Menos de 18 años	De 18 a 24 años	De 25 a 44 años	De 45 a 64 años	65 y más años
Total	27.562	101	2.739	18.889	7.108	925
Andalucía	6.984	18	718	4.203	1.790	255
Aragón	711	1	62	440	190	18
Asturias, Principado de	487	2	37	265	161	22
Balears, Illes	823	2	91	513	200	17
Canarias	1.258	1	118	778	330	31
Cantabria	382	3	30	218	118	13
Castilla y León	1.475	6	134	845	421	69
Castilla - La Mancha	1.577	3	156	966	405	47
Cataluña	2.580	11	262	1.646	585	76
Comunitat Valenciana	4.147	32	384	2.549	1.045	137
Extremadura	703	0	67	398	210	28
Galícia	1.190	3	113	639	360	75
Madrid, Comunidad de	2.863	11	322	1.734	707	89
Murcia, Región de	1.138	6	110	721	279	22
Navarra, Comunidad Foral de	344	0	40	208	93	3
País Vasco	543	2	51	345	128	17
Rioja, La	198	0	25	129	41	3
Ceuta	60	0	6	38	14	2
Melilla	99	0	13	54	31	1

Font : Taula de persones denunciades per edats.

Tal i com podem veure a la taula anterior, la majoria d'agressors tenen entre 25 i 44 anys, és a dir, un 61% del total d'atacs. Entre 45 i 64 anys, ja baixa a 7108 agressions encara que és un nombre molt alt per ser només les xifres d'un any. Els homes d'entre 18 i 24 anys també tenen un nombre d'atacs molt alt si contem que l'interval és molt inferior als altres estudiats, per tant, si veiem que aquest es $\frac{1}{4}$ part del anteriors, descobrim que les xifres (de casi 3000) són molt altes. Els homes majors de 65 anys casi arriben a 1000 maltractaments el qual és una rebaixada força gran respecte a altres intervals analitzats.

4.2 Violència domèstica:

Persones denunciades (ordre de protecció o mesures cautelars) per sexe i grups d'edat:

Font _____. Nombre total de persones denunciades per violència domèstica a Espanya per Comunitats Autònomes.

Com podem veure en aquest mapa, les comunitats autònomes amb més denúncies per violència domèstica són Andalusia, València i Catalunya mentre que les que en tenen menys són La Rioja i Navarra. També, es destaca com les comunitats més poblades són les que més víctimes tenen. Les dues ciutats autònomes tenen un gran nombre de víctimes encara que hi visqui poca gent.

	Hombres					Mujeres				
	Menos de 18 años	De 18 a 24 años	De 25 a 44 años	De 45 a 64 años	65 y más años	Menos de 18 años	De 18 a 24 años	De 25 a 44 años	De 45 a 64 años	65 y más años
Total	272 ¹	722 ¹	1.825 ¹	861 ¹	56 ¹	124 ¹	152 ¹	682 ¹	270 ¹	17 ¹
Andalucía	48 ¹	176 ¹	459 ¹	187 ¹	10 ¹	30 ¹	35 ¹	124 ¹	49 ¹	6 ¹
Aragón	0 ¹	11 ¹	32 ¹	18 ¹	2 ¹	2 ¹	1 ¹	17 ¹	6 ¹	0 ¹
Asturias, Principado de	21 ¹	14 ¹	40 ¹	24 ¹	1 ¹	10 ¹	3 ¹	16 ¹	8 ¹	0 ¹
Baleares, Illes	0 ¹	16 ¹	51 ¹	14 ¹	2 ¹	0 ¹	6 ¹	27 ¹	12 ¹	0 ¹
Canarias	1 ¹	25 ¹	63 ¹	42 ¹	1 ¹	0 ¹	6 ¹	25 ¹	14 ¹	0 ¹
Cantabria	3 ¹	10 ¹	31 ¹	15 ¹	2 ¹	1 ¹	2 ¹	10 ¹	5 ¹	0 ¹
Castilla y León	17 ¹	56 ¹	101 ¹	56 ¹	5 ¹	7 ¹	9 ¹	38 ¹	14 ¹	1 ¹
Castilla - La Mancha	8 ¹	47 ¹	101 ¹	42 ¹	3 ¹	4 ¹	4 ¹	42 ¹	16 ¹	1 ¹
Cataluña	70 ¹	77 ¹	189 ¹	109 ¹	9 ¹	26 ¹	10 ¹	78 ¹	40 ¹	2 ¹
Comunitat Valenciana	48 ¹	84 ¹	218 ¹	121 ¹	6 ¹	20 ¹	24 ¹	103 ¹	36 ¹	3 ¹
Extremadura	1 ¹	27 ¹	55 ¹	31 ¹	1 ¹	3 ¹	4 ¹	10 ¹	5 ¹	1 ¹
Galícia	3 ¹	33 ¹	104 ¹	46 ¹	5 ¹	2 ¹	7 ¹	24 ¹	8 ¹	2 ¹
Madrid, Comunidad de	9 ¹	76 ¹	186 ¹	90 ¹	7 ¹	1 ¹	21 ¹	82 ¹	28 ¹	0 ¹
Murcia, Región de	25 ¹	22 ¹	74 ¹	16 ¹	0 ¹	10 ¹	7 ¹	26 ¹	8 ¹	0 ¹
Navarra, Comunidad Foral de	0 ¹	13 ¹	23 ¹	11 ¹	0 ¹	0 ¹	4 ¹	13 ¹	5 ¹	0 ¹
País Vasco	15 ¹	23 ¹	64 ¹	26 ¹	2 ¹	4 ¹	9 ¹	34 ¹	14 ¹	0 ¹
Rioja, La	3 ¹	6 ¹	16 ¹	7 ¹	0 ¹	4 ¹	0 ¹	12 ¹	2 ¹	0 ¹
Ceuta	0 ¹	3 ¹	9 ¹	3 ¹	0 ¹	0 ¹	0 ¹	0 ¹	0 ¹	0 ¹
Melilla	0 ¹	3 ¹	9 ¹	3 ¹	0 ¹	0 ¹	0 ¹	1 ¹	0 ¹	1 ¹

Font: Taula d'homes i dones per edats agressors de violència domèstica a les diferents Comunitats Autònomes.

En aquesta taula, podem observar com hi ha diverses columnes agrupades en dues de més grans. Els homes i les dones estan separats per diverses franges d'edat per poder veure més clarament quins són els intervals en que es pateix més violència domèstica. A la banda de les fileres, trobem les comunitats autònomes.

Pel que fa a les comunitats amb més agressions no parlarem ja que, a les més poblades hi ha més víctimes i no trobem els percentatges reals del total de la població.

Llavors, destaquem que els homes, els quals agredeixen més es troben als intervals de 18 a 64 anys, sobretot els homes de 25 a 44 amb 1825 agressors denunciats l'any 2015. Referent a les dones, el màxim també es troba entre 25 i 44 anys però, en aquest cas el nombre d'agressores és de 682, molt allunyat dels homes i de les mateixes dones en altres intervals.

4.3. Sentències legals

Les següents dades les analitzarem de forma genèrica, es a dir, sense fer distincions de sexe on qualsevol dels dos pot ocupar una posició o una altre.

La denuncia contra l'agressor la pot sol·licitar la pròpia víctima, un parent, el Ministeri Fiscal o el Jutge, d'ofici, a més dels òrgans assistencials públics o privats que tinguessin coneixement d'aquests delictes.

Es presenta en:

- En el Jutjat.
- En la Fiscalia.
- En les Comissaries de la Policia, els llocs de la Guàrdia Civil, les dependències de les Polícies Autonòmiques i Locals.
- En les Oficines d'Atenció a les Víctimes.
- En els serveis socials o institucions assistencials dependents de les Administracions Públiques.
- En els Serveis d'Orientació Jurídica dels Col·legis d'Advocats.

Una vegada sol·licitada, el jutge corresponent, del Jutjat de Violència sobre la Dona (si és delictes de gènere) i el Jutjat d'instrucció i primera Instància (si és delictes de maltractament domèstic), disposa de 72 hores per escoltar al presumpte agressor i a la víctima, als seus representants legals i al Ministeri Fiscal, i dirimir la mateixa, notificant-se a les parts les mesures acordades en la mateixa, que poden ser d'ordre civil i penal:

Mesures penals:

- Privació del dret a residir en determinants llocs.
- Prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal, impedeix al penat acostar-se a ells, en qualsevol lloc on es trobin, així com acostar-se al seu domicili, als seus llocs de treball i a qualsevol un altre que sigui freqüentat per ells, quedant en suspens, respecte dels fills, el règim de visites, comunicació i estada que, si escau, s'hagués reconegut en sentència civil fins al total compliment d'aquesta pena
- Prohibició de comunicar-se amb la víctima, o familiars.
- Omissió de dades relatives al domicili de la víctima.
- Protecció judicial de la víctima en les oficines judicials.
- Confiscació d'armes i prohibició de tinença.

Mesures civils (30 dies de durada, ampliables 30 més):

- L'ús i gaudi de l'habitatge, el mobiliari i l'aixovar familiar. Si el domicili conjugal és assignat a la víctima, l'agressor és obligat a desallotjar-ho.

- L'atribució de la guarda i custòdia dels fills/as menors.
- La suspensió de l'exercici de la pàtria potestat.
- La suspensió del règim de comunicacions, visites i estades del pare amb els fills/as o la forma en què aquest ha de dur-se a terme, per exemple, a través d'un punt de trobada familiar.
- La fixació d'una pensió d'aliments. Qualsevol altra mesura que sigui necessària per apartar als/les menors d'un perill o evitar-los perjudicis.

4.4 Mesures de prevenció

La clau de la prevenció de la violència de gènere i domèstica, es troba en una socialització i una educació basada en la igualtat per tal d'exercir una labor de prevenció. La socialització és el procés en el qual assumim les regles i normes de comportament segons la família, l'escola, els amics, etc. Som educats de forma diferent i per aquest motiu ens comportem de forma diferent. Per aquest motiu la prevenció deu començar en les primeres etapes de la vida, mitjançant l'educació dels nens i nenes en un ambient de respecte i igualtat, i que treballi d'una forma inclusiva, de manera que té en compte a cadascun dels subjectes sense discriminar ni marginar a ningú per raons de cultura, llengua, sexe o discapacitats.

La clau de la prevenció de la violència de gènere i domèstica, es troba en una socialització i una educació basada en la igualtat per tal d'exercir una labor de prevenció. La socialització és el procés en el qual assumim les regles i normes de comportament segons la família, l'escola, els amics, etc. Som educats de forma diferent i per aquest motiu ens comportem de forma diferent. Per aquest motiu la prevenció deu començar en les primeres etapes de la vida, mitjançant l'educació dels nens i nenes en un ambient de respecte i igualtat, i que treballi d'una forma inclusiva, de manera que té en compte a cadascun dels subjectes sense discriminar ni marginar a ningú per raons de cultura, llengua, sexe o discapacitats.

Per això normalment es donen 5 recomanacions que haurien de saber tothom per si algun dia ens trobem davant d'un possible cas de violència:

1- Informa't del tema

Al principi pot semblar-te inútil, però et sorprendries de la quantitat de persones que desconeixen aspectes crucials sobre la violència familiar. Aquesta ignorància pot transformar-te en una víctima indefensa. Llegir publicacions en diferents llocs web, o parlar amb professionals pot ajudar-te a identificar i prevenir situacions de violència.

2- Genera i fomenta un àmbit de respecte

Com a integrant de la parella i d'una família, sempre has de comunicar-te amb respecte. No hi ha raó ni circumstància que justifiqui un maltractament físic o psicològic.

Tingues present que el respecte no solament implica parlar sense cridar per exemple, també significa saber acceptar les diferències; ser tolerant enfront del que no ens agrada, sense que això impliqui que ho acceptem a qualsevol preu.

3- No consentis la violència física

Així sigui una mera facetada o una simple estirada de braç, per exemple, mai ho permetis. Si t'ha ocorregut una vegada, no permetis mai que això es repeteixi. La decisió d'allunyar-te de l'agressor o fins i tot de presentar una denúncia per agressió física és teva, i si desitges donar una segona oportunitat també estàs en el teu dret. Però no confonguis les situacions, i el més important no et confonguis tu. Està provat que quan s'accepta aquesta situació una vegada, comença un procés de “normalització de la situació”.

4- Planteja clarament les teves posicions

La violència física és la més evident, però la psicològica pot estar “camuflada” sota diferents formes i és molt més freqüent del que es creu. Moltes vegades pots caure en el grup de les dones que per temor a perdre a la seva parella, opten per callar, per ser completament submises. O simplement pensen “no vull generar més problemes”, “millor li dic que sí i llest”. Si penses diferent, troba una forma de dir-ho fermament, amb respecte i amb claredat.

5- Construeix un projecte de dues persones

Pren una actitud segons la qual la parella sigui un projecte de tots dos membres. Comunica com t'agradaria que funcioni la vida en parella i arribar a acords. Existeixen molts problemes que es poden evitar si coneixes com actuar. Això enforteix un esperit d'unió entre tots dos, en el qual els dos se senten recolzats i companys d'aquest gran projecte

5.Víctimes.

5.1 Violència de gènere:

Víctimes (amb ordre de protecció o mesures cautelars) per grups d'edat:

	Total	Menos de 18 años	De 18 a 24 años	De 25 a 44 años	De 45 a 64 años	65 y más años
Total	27.624	637	4.002	17.145	5.272	568
Andalucía	7.014	157	1.045	4.317	1.339	156
Aragón	713	10	97	465	123	18
Asturias, Principado de	485	10	51	296	118	10
Balears, Illes	822	17	120	530	143	12
Canarias	1.261	20	192	764	271	14
Cantabria	391	4	39	255	84	9
Castilla y León	1.479	31	211	897	298	42
Castilla - La Mancha	1.576	31	254	998	260	33
Cataluña	2.588	76	340	1.667	463	42
Comunitat Valenciana	4.144	133	586	2.577	778	70
Extremadura	706	13	104	412	160	17
Galícia	1.187	26	164	669	273	55
Madrid, Comunidad de	2.865	53	434	1.766	557	55
Murcia, Región de	1.146	24	198	710	200	14
Navarra, Comunidad Foral de	347	8	54	219	61	5
País Vasco	545	15	56	362	99	13
Rioja, La	198	5	31	132	28	2
Ceuta	60	2	11	42	4	1
Melilla	97	2	15	67	13	0

Font: Taula d'edats sobre violència de gènere.

Per analitzar les víctimes de violència de gènere, utilitzarem les dades que ens mostra la taula anterior, la qual, ens explica les dades de l'any 2015.

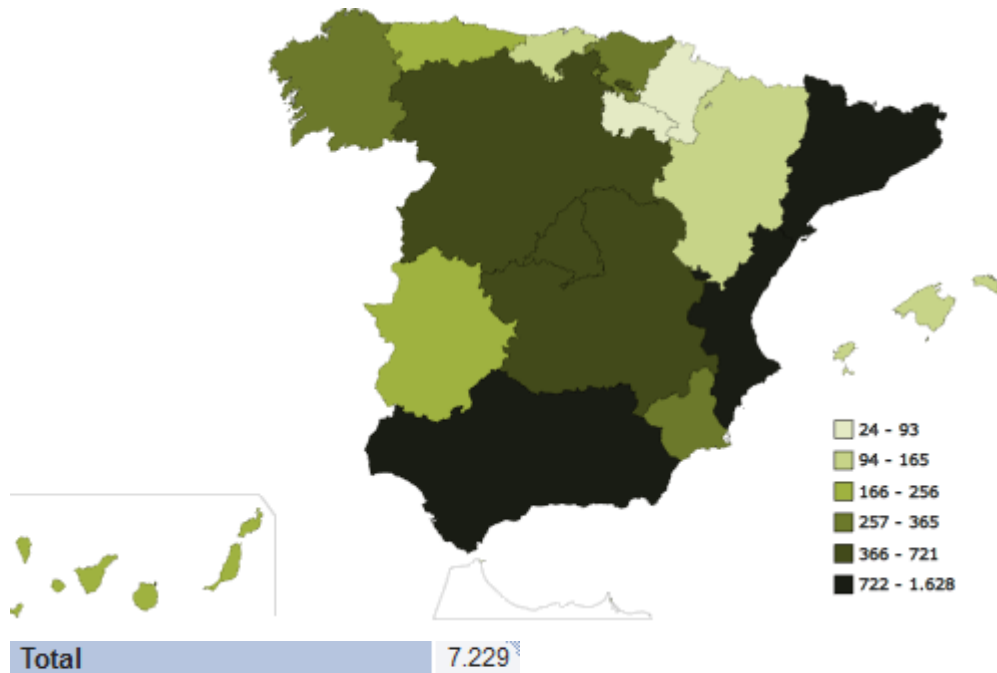
Les dones d'entre 25 i 44 anys queda molt clar que són les més afectades per violència de gènere amb 17145 atacs, un 62% de totes les agressions d'aquest any. De 18 a 24, com hem dit en l'apartat d'agressors, és un interval més petit, per tant, les dades haurien de ser menors però no, no ho són. Hi ha 4002 víctimes en un interval de només 6 anys.

De 45 a 64 anys, les agressions baixen respecte a l'interval anterior (25 a 44) i ja de 65 i més es redueix a un 2% del total de víctimes.

Els menors de 18 anys ocupen un 3% el qual, ens fa pensar que la violència en menors es redueix.

5.2 Violència domèstica:

Víctimes (amb ordre de protecció o mesures cautelars) per sexe i grups d'edat:

Font _____. Nombre total de víctimes per violència domèstica a Espanya per Comunitats Autònomes.

Com podem veure, tant en el mapa com en la taula, la comunitat autònoma amb més violència domèstica és Andalusia, amb un 22% del total espanyol, seguit per la Comunitat Valenciana, amb 1014 víctimes. Catalunya i Madrid ocupen les posicions 3 i 4 respectivament (entre 700 i 850 persones).

Es destaca perfectament com les comunitats amb menys víctimes són les més petites (les dues ciutats autònomes, La Rioja i Navarra). Mentre que les més grans i/o més poblades són les que en tenen més.

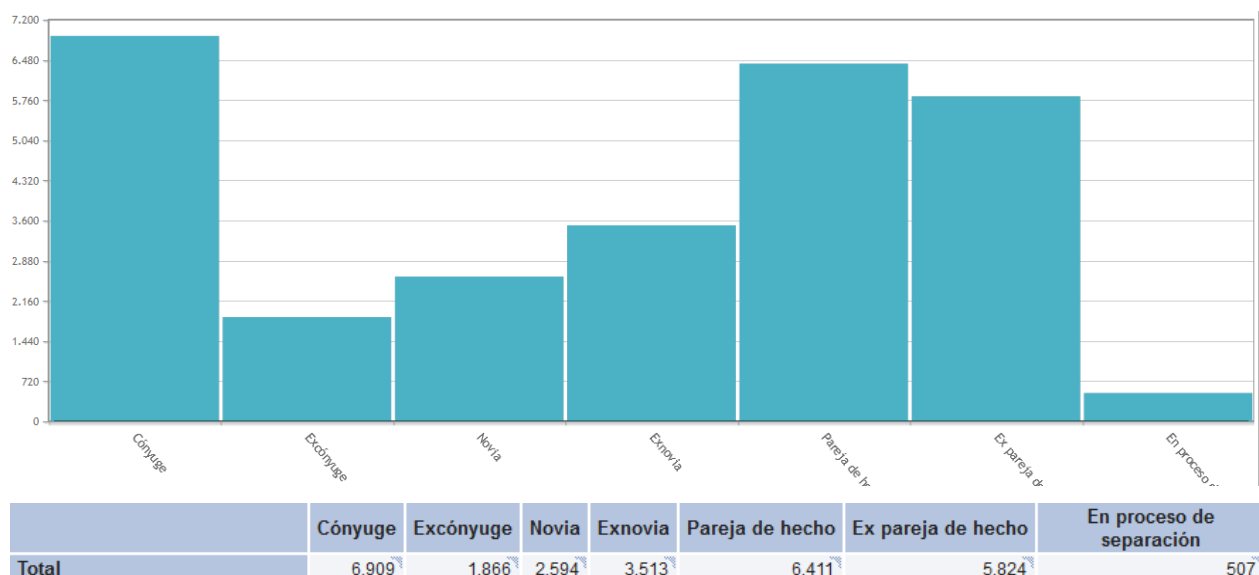
	Hombres					Mujeres				
	Menos de 18 años	De 18 a 24 años	De 25 a 44 años	De 45 a 64 años	65 y más años	Menos de 18 años	De 18 a 24 años	De 25 a 44 años	De 45 a 64 años	65 y más años
Total	592	216	619	773	477	894	410	988	1.409	851
Andalucía	113	51	128	198	107	149	92	240	358	192
Aragón	20	9	11	17	7	23	11	11	23	12
Asturias, Principado de	6	3	15	21	10	21	6	28	40	27
Balears, Illes	5	6	23	20	14	15	5	26	29	22
Canarias	25	10	19	24	12	34	13	28	58	33
Cantabria	3	3	8	13	9	8	8	17	19	17
Castilla y León	34	9	27	47	37	38	30	56	100	51
Castilla - La Mancha	27	13	28	44	32	45	25	56	70	44
Cataluña	75	15	72	97	54	124	46	101	170	92
Comunitat Valenciana	119	27	84	102	67	160	56	127	167	105
Extremadura	15	10	8	18	16	33	7	28	38	28
Galícia	18	11	28	35	40	44	16	45	69	59
Madrid, Comunidad de	68	32	77	64	35	101	52	84	123	85
Murcia, Región de	25	8	13	20	10	47	17	55	54	25
Navarra, Comunidad Foral de	8	3	7	10	5	11	7	12	17	13
País Vasco	22	5	58	30	15	29	13	50	46	34
Rioja, La	2	1	11	12	3	10	2	13	11	9
Ceuta	4	0	2	1	2	1	1	3	8	2
Melilla	3	0	0	0	2	1	3	8	9	1

Font: Gràfica d'homes i dones per edats víctimes de violència domèstica a les diferents Comunitats Autònomes.

Pel que fa a la violència entre gèneres i edats, es veu clarament com les dones en pateixen molta més que no pas els homes. Quasi $\frac{2}{3}$ parts de la població afectades són dones. Referent a les edats, els homes i les dones més afectades estan a la franja dels 25 als 64 anys, sobretot de 45 a 64. El maltractament a menors també és molt elevat comparat amb altres intervals més extensos (en aquest cas, hi ha el doble de nenes que de nens).

6.Relació agressor-víctima:

Com hem explicat en apartats anteriors, la diferència entre la violència de gènere i la violència domèstica, és que, a la de gènere, l'agressió és per part del (ex)cònjuge, (ex)parella, o parelles en procés de separació. Pel que fa a la violència domèstica, es tracta de gent que viu en el mateix lloc, poden ser pares, fills, avis, germans o entre la parella.

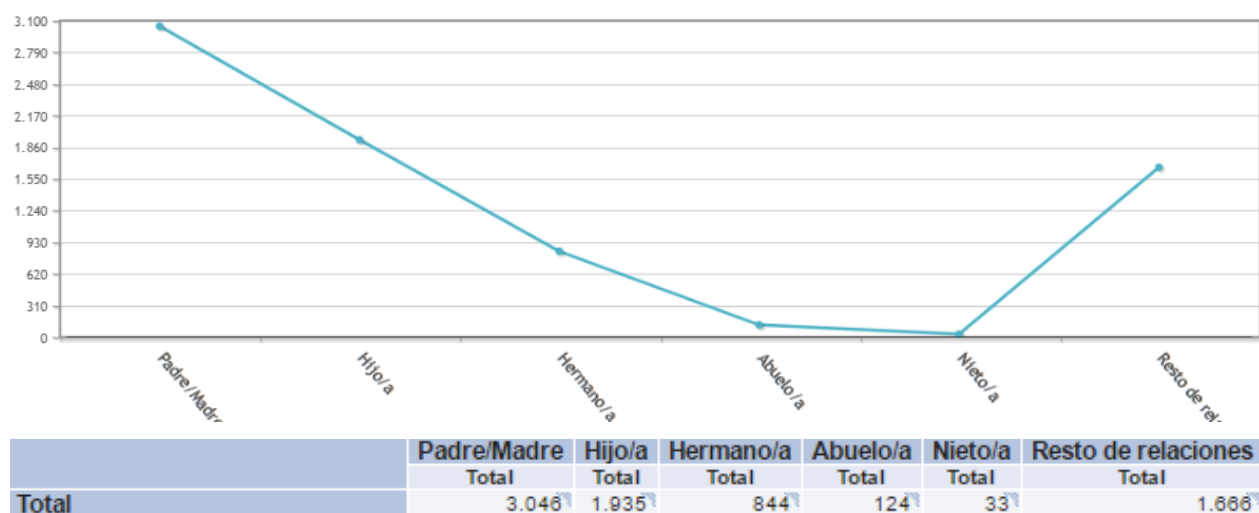

Font: Taula i gràfica de relació entre agressor i víctima sobre violència de gènere.

Tal i com podem veure tant en el gràfic com a la taula, el major nombre d'agressions succeeixen en el matrimoni, unes 6909 l'any 2015. També, no gaire allunyat de la relació anterior, les parelles de fet i les ex parelles de fet tenen uns nombres molt elevats de violència (més de 12000 entre els dos intervals). Per tant, podem deduir que la majoria d'atacs passen quan la parella segueix casada i/o junta.

Referent a parelles no casades ni juntes oficialment per la llei, hi ha molts més atacs quan la parella ha decidit acabar la seva relació que no pas quan encara estaven junts.

La xifra més petita és en el procés de separació o divorci en el que hi ha 507 casos notificats l'any 2015.

Font _____. Taula i gràfica de relació entre agressor i víctima sobre violència de domèstica.

Segons la font que tenim anteriorment (taula i gràfic) ens mostra el nombre de víctimes de violència domèstica segons la relació que tenen. Havíem dit que la violència domèstica succeeix dins un mateix domicili, és a dir, amb gent que viu en una mateixa casa.

La majoria d'agressions les comet el pare o la mare cap al fill, més de 3000. Encara que els pares agredeixin més als fills, hi ha casi 2000 denúncies d'algun fill/a que ha agredit als seus pares l'any 2015.

Pel que fa a relacions entre la parella, s'han anat reduint, i en trobem casi 2000, un nombre força menor a altres dades observades en anys anteriors. Encara que es redueixi, és un nombre molt gran ja que només contem a les parelles que viuen juntes i no pas les que estan separades per qualsevol raó.

Amb relació als germans, hi ha 844 denúncies, la majoria del germà gran en relació al petit i sent, sobretot, nois els agressors. D'avis a nets i viceversa, hi ha molt pocs atacs encara que hi ha més d'un avi agredint al seu net.

7. Conclusió

Un cop finalitzat aquest treball, i després de reunir i haver sintetitzat informació bibliogràfica, és possible realitzar una valoració general sobre el tema, que és la que es mostrarà a continuació. Abans de presentar-ne les conclusions, és interessant recordar que aquest projecte va començar amb la finalitat de conèixer i comprendre, en la mesura possible, tot allò relacionat amb la violència de gènere i la violència domèstica.

En referència a l'evolució de la violència de gènere, es pot dir que a presentat una petita disminució durant els últims anys. Aquesta disminució reflexa els esforços per part del govern i de diferents institucions, per reduir els número de casos mitjançant campanyes, xerrades, etc.

Pel que fa la violència domèstica, no s'han observat gaires diferències significatives durant els últims anys, fet pel qual el número de víctimes cada any es més o menys el mateix. Això es degut, a que la gran majoria d'esforços per part de la societat actual actuen contra la violència de gènere intentant reduir les

diferències entre home i dona, deixant de banda els casos familiars fet pel qual la situació actual es la mateixa que fa uns anys.

Cal destacar, que en qualsevol dels dos casos, la gran majoria d'agressors tenen entre els 25 i els 44 anys. Aquest fet es preocupant, ja que reflexa que la part "jove" de la societat encara es molt inconscient de la importància d'aconseguir una societat igualitària, deixant de banda el masclisme.

Com a conclusió general, es pot dir que tant la violència de gènere com la domèstica són molt preocupants actualment (l'any 2015 entre les dues sumaven un total de víctimes superior a 40.000). Afortunadament, s'observa com la societat evoluciona, i mostra petites millores que ajuden a veure la situació amb una mica d'optimisme. Tot i així, és important que les campanyes de conscienciació continuïn i arribin amb més força (sobretot a la gent jove) per tal de que la gent sàpiga com és de preocupant la situació ara mateix, i aprenguin a actuar en cas de ser conscient d'algun cas de violència, tan de gènere com domèstica. Si s'aconsegueix que tothom lluiti per un objectiu comú, com és el de reduir el masclisme i la violència domèstica, l'objectiu d'eliminar aquests tipus de violència s'acabarà assolint.